

Alkotmánybíróságnak

az első fokon eljáró Nagyatádi Járásbíróságon keresztül

7501 Nagyatád

Pf 25.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Farkas János [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1172-2/2018
Érkezett:	2018 SZEPTEMBER 03.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	0 db

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Nagyatádi Járásbíróság 2.P.20.093/2017/24/I. számú I. fokú és a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.364/2018/4. számú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A Nagyatádi Járásbíróság az ügy érdemét illetően a 2.P.20.093/2017/24/I. számú I. fokú ítéletével [REDACTED] felperes és Farkas János alperes (mint a korábbi alperes fia) közti kártérítés és járulékai iránti folyamatban lévő perben a felperes részére 115e ft kártérítést, 200e ft sérelemdíjat és azok késedelmi kamatát ítélte meg.

Alperesi fellebbezésre a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság az 1.Pf.20.364/2018/4. számú ítéletével az I. fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A 2014.07.21-ei balesetkor 73 éves néhai korábbi alperes [REDACTED] a Kaposvári Járásí Ügyészség a Közl.3069/2014/6. számú nyomozást megszüntető határozatában megrovásban részesítette gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés vétsége miatt, mert lakott területen belül autóbusz öblön áthaladva a látási nehézségei miatt figyelmetlenül folytatta az útját és összeütközött a segédmotorkerékpárral közlekedő felperessel.

Az utóbbiak figyelembevételével az I. fokú bíróság fizetésre kötelezte az alperest.

Az alperes az I. fokú ítélet elleni fellebbezésében elsősorban kérte a megfellebbezett I. fokú ítélet megváltoztatását a keresetlevél elutasításával, másodsorban kérte az I. fokú ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, mert – egyezően az I. fokú eljárásban hivatkozottakkal – a segédmotorkerékpárt vezető felperesi (az egyik károsulti) közrehatás arányát sem lehet

megállapítani, ezért az a peres felek tekintetében egyenlő arányú, vagyis tulajdonképpen a peres felek viselik a saját kárukat.

A hivatkozott I. fokú ítélet 3. oldalának elején foglalttal ellentétben nem csak az alperesnek az 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet a közúti közlekedés szabályairól (a továbbiakban KRESZ) fentebb hivatkozott 21.§ (6) bekezdése szerinti (a gyalogos az úttestre akkor léphet, ha meggyőződött annak veszélytelenségéről. Az úttestre váratlanul nem léphet, köteles az úttesten késedelem nélkül átmenni és tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a járművek vezetőit megzavarhatja vagy megtevesztheti.) szabályszegése indította el a balesethez vezető ok folyamatot, hanem a felperes KRESZ 26.§ (1) bekezdésének d) pontja szerinti (segédmotoros kerékpárral legfeljebb 40 km/óra sebességgel szabad közlekedni), továbbá a KRESZ 26.§ (4) bekezdése szerinti, (a jármű sebességét az (1)-(3) bekezdésben említett sebességhatárokon belül úgy kell megválasztani, hogy a vezető járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell), valamint a KRESZ 43.§ (4) bekezdése szerinti (a vezetőnek fokozottan ügyelnie kell az úttesten a) a menetrend szerint közlekedő járművek megállóhelyéről az úttestre lelépő gyalogosok,, továbbá b) a koruk, testi fogyatékoságuk vagy más ok miatt saját biztonságukra ügyelni felismerhetően nem képes személyek biztonságának a megóvására) szabályszegései, melyek a felperesi közrehatást jelentik akkor is ha a baleseti szakértő a büntetőeljárásban a felperesi utóbbi jogsértésekkel nem foglalkozott, ahogyan az eljáró bíróságok sem.

A hivatkozott I. fokú ítélet 3. oldalának az utolsó bekezdésében említett – a polgári perben készített – balesetelemző szakértői vélemény egy megvalósult tényállásra egymást kizáró két választ adott a veszélyhelyzet kezdete eltérő megállapítására hivatkozva, vagyis egyszer kizárja a járművezető cselekvési késedelmét, a másik esetben pedig megállapítja azzal, hogy döntse el a bíróság, ezért a szakvélemény nem egyértelmű, továbbá a járművezető cselekvési késedelmének kizárása a KRESZ 26.§ (1) bekezdésének d) pontja (segédmotoros kerékpárral legfeljebb 40 km/óra sebességgel szabad közlekedni), továbbá a KRESZ 26.§ (4) bekezdése (a jármű sebességét az (1)-(3) bekezdésben említett sebességhatárokon belül úgy kell megválasztani, hogy a vezető járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell), valamint a KRESZ 43.§ (4) bekezdése (a vezetőnek fokozottan ügyelnie kell az úttesten a) a menetrend szerint közlekedő járművek megállóhelyéről az úttestre lelépő gyalogosok,, továbbá b) a koruk, testi fogyatékoságuk vagy más ok miatt saját biztonságukra ügyelni felismerhetően nem képes személyek biztonságának a megóvására) alkalmazásának mellőzését is jelentik. A felperes akkor járt volna el az utóbb hivatkozott jogszabályhelyeknek megfelelően, ahogyan az I. fokú ítélet 4. oldalának legeleje tartalmazza, vagyis “...ha a buszmegálló sávjába lépő gyalogost észlelve már a lassító fékezés mellett dönt.”

Az I. fokú ítéleti vonatkozó közléssel ellentétben a felperes a gyalogost nem akkor vette észre amikor az elé váratlanul behaladt, mert a gyalogosnak a járda elhagyását követően át kellett mennie a buszöblön az úttest felé és csak azt követően tudott az úttestre lépni, vagyis az alperesi indítványnak megfelelően kellett volna helyszíni szemlét tartania az I. fokú bíróságnak az ítélethozatalt megelőzően azért is, mert semmilyen akadály nem gátolta a

helyszínen az észlelést, mely azt is jelenti, hogy a felperes messziről észlelte a korábbi alperest és látta is, hogy a buszöblön keresztül az útestre tart, mégsem lassított, vagyis az ítéleti közléssel ellentétben a felperest késedelem terhelte a gyalogos észlelésében, mellyel megsértette a KRESZ fentebb hivatkozott 43.§ (4) a) és b) pontja szerinti fokozott ügyelési szabályt, mely a felperest terhelte. A veszélyhelyzet kezdete azért a buszöblbe lépés kezdete, mert az utóbb hivatkozott jogszabályhely a) pontja szerinti fokozott ügyelés fennállt a felperest terhelően, hiszen buszöblnél a járművezető által nem tudható, hogy melyik oldalon akar buszra szállni a gyalogos, vagyis a jogalkotó számolt a fokozott veszélyességgel a buszöblnél az átkelő gyalogos védelmében, melyet jogi védelemben részesített és amelyet nem kapott meg a néhai alperes.

A tényállás részletesebb ismertetését és a bírósági jogsértéseket az I. fokú ítélet elleni fellebbezés is tartalmazza.

b) A jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem. Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt és nem is lesz, továbbá nem kezdeményezek perújítást az ügyben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló II. fokú bírói döntés postán keresztüli kézbesítési időpontja 2018.06.27-e.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtás alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait, érdekeit érinti, hiszen jogutódlás miatt a per alperese voltam.

e) A bírói döntést érdemben és teljes mértékben befolyásolta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog megsértése a KRESZ fentebb hivatkozott szabályainak és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk) vonatkozó szabályainak figyelmen kívül hagyásával, vagyis a felperesi közrehatások érdemi vizsgálatának mellőzésével közölt nem valóságú tényállás alapulvétele, melyen alapuló döntés tartalmában nem igazságszolgáltatás, továbbá a bírói döntést érdemben befolyásolta a jogorvoslathoz való jog megsértése, mely a jogorvoslathoz való jog formális biztosítását jelentette csak a II. fokú ítélet tekintetében. Az utóbbi azért, mert a sérelem orvoslására valódi lehetőséget nem biztosított, mert a fellebbezésben foglaltakat érdemben nem vizsgálta, továbbá feltételezett is a II. fokú ítélet 5. oldala első bekezdésében, mely valóságú tényállás megállapításnál nem lehetséges, továbbá mert irányadó bírósági gyakorlatra hivatkozással nem kárt is kárnak minősített a II. fokú ítélet 5. oldalának végén kezdődő mondatlall, hiszen a felperes ingyenes munkaerőpótlásakor nincs kár, csak ingyenes munkaerőpótlás, mely megtakarításként jelentkezik a felperesnél, melynek tekintetében érvényesülnie kellett volna a káron szerzés tilalmának is.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése a XXVIII. cikkének az (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ... valamely perben a jogait és kötelezettségeit ... bíróság tisztességes ... tárgyaláson bírálja el, továbbá a

XXVIII. cikkének a (7) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági ... döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A bírósági tisztességes tárgyaláson való elbírálás nem valósult meg az ügyemben a nem valóságghú tényállás alapulvétele miatt a döntéshozatalnál, melynek kapcsán az általam felhozott felperesi jogsértéseket a bíróságok figyelmen kívül hagyták, azokat nem is vizsgálták.

A nem valóságghú tényállás alapulvétele úgy valósult meg az ügyemben eljáró bíróságok részéről, hogy jogilag szabályozott, ezért lényeges, vagyis az ügy érdemét érintő tényeket, tényállási elemeket, melyekre hivatkoztam és amelyek jogszabályhelyei az alábbiak –: KRESZ 26.§ (1) bekezdésének d) pontját, (segédmotoros kerékpárral legfeljebb 40 km/óra sebességgel szabad közlekedni), továbbá a KRESZ 26.§ (4) bekezdését (a jármű sebességét az (1)-(3) bekezdésben említett sebességhatárokon belül úgy kell megválasztani, hogy a vezető járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell), valamint a KRESZ 43.§ (4) bekezdését (a vezetőnek fokozottan ügyelnie kell az útesten a) a menetrend szerint közlekedő járművek megállóhelyéről az útestre lelépő gyalogosok,, továbbá b) a koruk, testi fogyatékoságuk vagy más ok miatt saját biztonságukra ügyelni felismerhetően nem képes személyek biztonságának a megóvására) és a Ptk 6:525. § [Károsulti közrehatás] (1) és (2) bekezdéseit, (A károsultat kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség terheli. Az e kötelezettségek felróható megszegése miatt keletkezett kárt a károkozó nem köteles megtéríteni. A károkozó és a károsult között a kárt magatartásuk felróhatósága arányában, ha ez nem megállapítható, közrehatásuk arányában kell megosztani. Ha a közrehatás arányát sem lehet megállapítani, a kárt a károkozó és a károsult között egyenlő arányban kell megosztani.) – nem tekintettek tényeknek, tényállási elemeknek az eljáró bíróságok, pedig azok, mert az utóbb hivatkozott jogszabályhelyek szerint van rá jogi szabályozás, ezért azok vizsgálat nélküli figyelmen kívül hagyása a felperesi közrehatás tekintetében az ügy érdemi eldöntését befolyásoló jogsértés a bíróságok részéről. Az utóbbiak figyelmen kívül hagyása az eljáró bíróságok részéről ezért teljes mértékben sérti a bírósági tisztességes tárgyaláson való elbírálást, mint alapjogot.

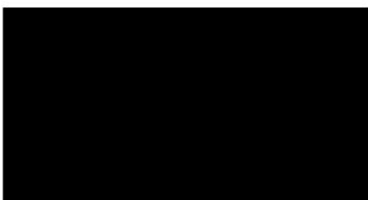
A konkrét ügyben a fentebb említett tényállási elemek, tények figyelmen kívül hagyása azt jelenti, hogy nem valóságghú tényállás megállapítás (a megállapítás kifejezés jelentése tény felderítés) történt, hanem csak az ügy érdemét érintően hiányos tényállás közlése, mely azt is jelenti, hogy ha ez így tisztességes tárgyalás, akkor olyan döntést hozhat a bíróság amelyet akar, mert a valóságghú tényállás megállapítás nem terheli a bíróságot. Ez nem lehet így a bírósági tisztességes tárgyaláshoz és a jogorvoslathoz való jog esetében sem a fentiek értelmében. Az utóbbi esetében azért sem, mert a sérelem orvoslására valódi lehetőséget kell hogy biztosítson a jogorvoslathoz való jog, különben csak formális lehetőség lenne, ahogyan

az ügyemben ez utóbbi is megvalósult a fentiek és az 1.e) pontban részletezetten, ezért az teljes mértékben sérti a jogorvoslathoz való jogomat.

A tényeket és az azokra vonatkozó jogszabályhelyeket figyelmen kívül hagyó ítélet nem tisztességes és nem fér össze a jogállamiság elvével sem, ahogyan egyébként a nyomozást megszüntető vonatkozó határozat sem, mert Anyám beismerése miatt (– aki szerette volna, ha minél előbb befejeződik a büntető ügye ezért mindent elfogadott –) a segédmotoros közrehatását és szabályszegéseit sem vizsgálták, pedig kellett volna, hiszen Anyám mindig a buszöbölnél ment át az úton, amikor busszal akart utazni és a polgári per felperesének kellett jönnie segédmotorjával, hogy ütközzenek, mely a fentebb említett közlekedési jogsértéseinek a következményei, melyeket az eljáró bíróságok is figyelmen kívül hagytak. A vonatkozó I. fokú ítélet elleni fellebbezés 2. oldalának kb a közepe tartalmazza, hogy „ a 14050/737/2014.b.ü. Rendőrkapitányság Nagyatád Közlekedésrendészeti Osztály iratcsomagja 237. oldalának második bekezdése szerint – mely a felperesi tanúvallomás és amely tanúvallomási jegyzőkönyvvel nem rendelkezem – 40-50 km/ órával ment a felperes a balesetkor, pedig jogszerűen 40 km/ óránál gyorsabban nem mehetett volna, mely felperesi jogsértés, vagyis a károsulti közrehatása, ahogyan az is az, hogy a látást gátló tereptárgyak és körülmények hiányában észlelnie kellett a korábbi alperest, mint akadályt, ezért meg is kellett volna, hogy álljon az elütése helyett azért is, mert a buszöbölnél lévő természetes személyek tekintetében fokozott ügyelési kötelezettsége van a fentebb szintén hivatkozott vonatkozó jogszabályhely értelmében, melynek a felperes nem tett eleget, ahogyan a koruk, testi fogyatékoságuk vagy más ok miatt saját biztonságukra ügyelni felismerhetően nem képes személyek biztonságának a megóvása tekintetében fennálló fokozott ügyelési kötelezettségének sem, melyet az is bizonyít, hogy a néhai alperes – az Anyám – a felperessel együtt dolgozott aktív korában ugyanazon üzemcsarnokban műszerészként kb 20 éven át, tehát látta, hogy az Anyám halad az úttestre merőlegesen a buszöbölnben, mely miatt lassítania is kellett volna akkor is, ha Anyámnak nem volt elsőbbsége az áthaladáskor. A felperesi utóbbi jogsértések felperesi károsulti közrehatások és mivel a felperes és az alperes tekintetében a közrehatás arányát nem lehet megállapítani, ezért a kárt egyenlő arányban kellett volna megosztani köztük, mely azt jelenti, hogy mindketten viselik a saját kárukat, vagyis a keresetet el kellett volna utasítani, mert mindketten elszenvedtek maradandó fogyatékoságot, dologi és egyéb károkat, mely tulajdonképpen egyenlő arányú.

A Ptk 6:522. § [A kártérítési kötelezettség terjedelme] szerint

- (1) A károkozó a károsult teljes kárát köteles megtéríteni.
- (2) A teljes kártérítés körében a károkozó köteles megtéríteni
 - a) a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést;
 - b) az elmaradt vagyoni előnyt; és
 - c) a károsultat ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségeket.
- (3) A kártérítést csökkenteni kell a károsultnak a károkozásból származó vagyoni előnyével, kivéve, ha ez az eset körülményeire tekintettel nem indokolt.

(4) A bíróság különös méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén a kártérítés mértékét a teljes kárnál alacsonyabb összegben is meghatározhatja.

Az utóbbi szakasz értelmében az irányadó bírósági gyakorlatra hivatkozással sem lehet a nem kárt kárnak minősíteni a II. fokú ítélet 5. oldalának végén kezdődő mondattal, hiszen a felperes ingyenes munkaerőpótlásakor nincs kár, csak ingyenes munkaerőpótlás, mely megtakarításként jelentkezik a felperesnél, melynek tekintetében érvényesülnie kellett volna a káron szerzés tilalmának is.

A megrovás miatt Anyám és én a polgári per veszteseik automatikusan nem lehetnének jogszerűen a hivatkozott jogszabályhelyeket sértően, mely szintén ezen beadvány 2. a) pontja szerinti alapjogok teljes mértékű megsértését bizonyítja az eljáró bíróságok részéről.

A jognak az érvényesítése a jogszabályok megsértőivel szemben engemet is megilletne, ezért kérem a kérésem teljesítését. Az utóbbit szerintem jelenti az Alaptörvény 28. cikke is, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt célt szolgálnak. Az igazságnak és a józan észnek megfelelő közléseimet nem fogadták el az eljáró bíróságok. A szakvéleményre tett és szintén csatolt 2017.08.08-ai keltű alperesi észrevétel 2. oldalának vége szerint a szakvéleményben foglalttal ellentétben nem 125 kg a segédmotor saját tömege, hanem 79 kg, mely érinti a féktávot a józan ész szerint is, de ez sem számított a bírósági döntéshozatalnál sem, hanem csak a feltételezések és a szakvéleményi képletek a terhemre, ahogyan a segédmotorkerékpár műszaki állapota (pl a fékberendezése állapota) sem számított az említett döntéseknél, mert azt sem vizsgálták.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Az indítványozó nem kezdeményezte kérelemmel a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, mert az Abtv 53. § (4) bekezdése szerint a bíróság ezt hivatalból megteheti. Az utóbb hivatkozott jogszabályhely szerint a bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról:

A vonatkozó mellékletet csatolom.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek):

Kaposvári Járási Ügyészség Közl.3069/2014/6. számú nyomozást megszüntető határozatának másolata, 2017.07.02-ai keltű vonatkozó szakvélemény és az arra tett 2017.08.08-ai keltű alperesi észrevétel másolatai, az I. és a II. fokú bírósági vonatkozó ítéletek másolatai, I. fokú ítélet elleni fellebbezés másolata.

Iharos, 2018.08.30.

Tisztelettel:

Farkas János indítványozó